

গৌহাটি উচ্চ ন্যায়ালয়

(অসম, নাগালেণ্ড, মিজোৰাম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ উচ্চ ন্যায়ালয়)

গোচৰ নং : চি আৰ এল. এ./১৯৫/২০১১

ইমৰাণ ইছলাম বৰা

পিতা: কাদিৰ বৰা,, বাসিন্দা: বৰদলৈ নগৰ,

পো.অ. আৰু থানা: তিনিচুকীয়া,

জিলা: তিনিচুকীয়া, অসম।

বনাম

অসম ৰাজ্য,

আবেদনকাৰীৰ অধিবক্তা : শ্ৰীএ কে গুপ্তা

প্ৰতিবাদকাৰীৰ অধিবক্তা : শ্ৰী দি. দাস (অতিৰিক্ত পি পি, অসম)

মাননীয় ন্যায়াদীশ অৰুণ দেৱ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ আগত

আপীলকাৰীৰ বাবে : শ্ৰী পি. জে. শইকীয়া, জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা।

সহায়ক শ্ৰী পি. বৰদলৈ, অধিবক্তা

উত্তৰদাতাসকলৰ বাবে : শ্ৰী ডি. দাস, অতিৰিক্ত পি পি

শুনানিৰ তাৰিখ : ০৭.০৯.২০২৩, ১৩.০৯.২০২৩, ১৪.০৯.২০২৩

ৰায়দানৰ তাৰিখ : ২১.০৯.২০২৩

ৰায় আৰু আদেশ (কেভ)

১/ আপীলকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা, শ্ৰী পি জে শইকীয়া সহায়ক শ্ৰী পি. বৰদলৈক শুনিলো । লগতে শুনিলো অসম ৰাজ্যৰ বিদ্বান অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা শ্ৰী ডি. দাস ডাঙৰীয়াক।

২/ বৰ্তমানৰ আপীল আবেদনখন ১৬.০৯.২০১১ তাৰিখে বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশ, তিনিচুকীয়াই সত্ৰ গোচৰ নং ৭৮ (টি) /২০১০ত আপীলকাৰী/ অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰি ২ মাহ ৭ দিনৰ কাৰাদণ্ড আৰু ৫,০০০/- টকা জৰিমনা আৰু জৰিমনা অনাদায়ে অতিৰিক্ত ১৫ দিনৰ সৰল কাৰাদণ্ড আৰু ক্ষতিপূৰণ হিচাপে ১৫,০০০/- টকা আদায় দিয়াৰ শাস্তি প্ৰদান কৰা আদেশৰ বিৰুদ্ধে কৰা হৈছে।

৩/ বিচাৰৰ গোচৰটো চমুকৈ হল যে এগৰাকী শ্ৰীমতী নমিতা সেনগুপ্তাই ২১.০৭.২০০৯ তাৰিখে তিনিচুকীয়া থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াৰ সন্মুখত এজাহাৰ দাখিল কৰে অন্যান্য বিষয়ৰ লগতে উল্লেখ কৰি যে তথ্যদাতাজন একেজন মালিকৰ অধীনত ভাড়াতীয়া হিচাপে পৰিয়ালৰ সৈতে বাস কৰিছিল আৰু তথ্যদাতাৰ নাবালক কন্যাই আপীলকাৰীক খুৰা বুলি মাতিছিল আৰু তেওঁৰ ছোৱালীয়ে আপীলকাৰীৰ ঘৰলৈ প্ৰায়ে অহা-যোৱা কৰিছিল আৰু ১৮.০৭.২০১৯ তাৰিখে আপীলকাৰীয়ে ভুক্তভোগীক নিজৰ ঘৰলৈ মাতিছিল আৰু সেই সময়ত অভিযুক্তৰ পত্নী ঘৰত নাছিল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰক ওচৰৰ দোকান এখনৰ পৰা তামোল অনিবলৈ

বাবে পঠিওৱা হৈছিল, এনে পৰিস্থিতিৰ সুবিধা লৈ আপীলকাৰীয়ে ভুক্তভোগীগৰাকীৰ কাপোৰ খুলি ধৰ্ষণ কৰে আৰু ভুক্তভোগীয়ে ১৯.০৭.২০০৯ তাৰিখে তথ্যদাতাক পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা কাণ্ডটোৰ বিষয়ে কয়।

4/ উক্ত এজাহাৰ পাই তিনিচুকীয়া থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াই আই পি চিৰ ধাৰা ৩৭৬ (চ)ৰ অধীনত তিনিচুকীয়া থানাৰ গোচৰ নং: ৪৭৯/২০০৯ পঞ্জীয়ন কৰি তদন্ত কৰে।

৫) ইয়াৰ পিছত কমিটেল আদালতে বিষয়টো তিনিচুকীয়াৰ বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ আদালতত অৰ্পণ কৰে। আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ০৭.০৮.২০১০ তাৰিখে, আই পি চিৰ ধাৰা ৩৭৬ (এফ)ৰ অধীনত অভিযোগ উত্থাপন কৰা হৈছিল, আৰু সেইবোৰ পঢ়ি শুনাই অভিযুক্ত / আপীলকাৰীক বুজাই দিয়া হৈছিল যাৰ তাৰ পিছত তেওঁ দোষী নহয় বুলি স্বীকাৰ কৰিছিল আৰু বিচাৰৰ দাবী কৰিছিল। সেই অনুসৰি বিচাৰ আৰম্ভ হল।

৬) অভিযোগ বিচাৰ কৰিবলৈ গোচৰীয়া পক্ষই ভুক্তভোগীকে ধৰি ১১ জন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু আপীলকাৰীৰ হৈ কোনো প্ৰতিৰক্ষা সাক্ষী দিয়া নাই। অভিযুক্তৰ বক্তব্য ৩১৩ চি আৰ পি চি ধাৰাৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা হৈছে

৭) ইয়াৰ পিছত বিদ্বান বিচাৰ আদালতে আপীলকাৰী/ অভিযুক্তক আই.পি.চি.ৰ ধাৰা ৩৫৪ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি ২ মাহ ৭ দিনৰ কাৰাদণ্ড আৰু ৫০০০/- টকা জৰিমনা বিহে আৰু জৰিমনা অনাদায়ে আৰু ১৫ দিনৰ সৰল কাৰাদণ্ড আৰু ১৫,০০০/- টকাৰ ক্ষতিপূৰণৰ দণ্ড বিহে। এনে ৰায় আৰু দোষী সাব্যস্তৰ বিপৰীতে এই ফৌজদাৰী আপীল আবেদন দাখিল কৰা হয়।

৮) এনে দোষী সাব্যস্তৰ বৈধতা আৰু বৈধতা নিৰ্ণয় কৰাৰ আগতে এই আদালতে এতিয়া সাক্ষীসকলৰ জবানবন্দী পৰীক্ষা কৰিব যাতে ন্যায়সংগত আৰু ন্যায্য সিদ্ধান্তত উপনীত হয়।

।/ পি ডব্লিউ -১ শ্ৰীমতী নমিতা সেনগুপ্ত, ভুক্তভোগীৰ মাতৃ আৰু গোচৰৰ তথ্যদাতা আছিল। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছিল যে ঘটনাৰ সময়ত ভুক্তভোগীৰ বয়স ৫ বছৰ আছিল । ০৯.০৭.২০০৯ তাৰিখে পুৱা ভুক্তভোগীয়ে তেওক জনায় যে আগৰ নিশা অভিযুক্তই পেণ্ট খুলি তেল লগাই বেয়া কাম কৰা বুলি জনায়। ভুক্তভোগীয়ে যোনিত হোৱা জ্বলা-পোৰাৰ কথাও অৱগত কৰে। কিন্তু পৰীক্ষা কৰাৰ সময়ত তাই কৈছিল যে তাইৰ যোনিত কোনো অস্বাভাৱিকতা লক্ষ্য কৰা নাছিল। তেওঁ আৰু কয় যে সেই ভুক্তভোগীয়ে ১৮.০৭.২০০৯ তাৰিখে তেওঁক অভিযুক্তই তেওঁৰ সৈতে কৰা বেয়া কামৰ বিষয়ে জনাইছিল যদিও তেওঁ কোনো মনোযোগ নিদিলে কাৰণ তাইৰ স্বামী ঘৰত নাছিল। ১৯.০৭.২০০৯ তাৰিখে তেওঁৰ স্বামীৰ উভতি অহাৰ পিছত তেওঁক এই বিষয়ে অৱগত কৰা হয় আৰু তেওঁ নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া – সুজিত কুমাৰ ভোৱাল, বিমল দহুতীয়া (পি ডব্লিউ-৫), দীপা দহুতীয়া (পি ডব্লিউ-৩), অঞ্জলি হাজৰিকা (পি ডব্লিউ-৭) আদি লৈ ফোন কৰে। ঘটনাৰ খবৰ পাই তাইৰ ঘৰত বহু লোক সমবেত হয় আৰু তাৰ পিছত অভিযুক্তৰ ঘৰলৈ যায় যদিও তেওঁৰ ঘৰ তলা মৰা অৱস্থাত পাই। তাত সমবেত হোৱা ৰাইজে আৰক্ষীক খবৰ দিলে আৰু সেই নিশাই পুলিচ আছিল। পিছদিনা ভুক্তভোগীৰ চিকিৎসা পৰীক্ষা কৰি ২১.০৭.২০০৯ তাৰিখে তিনিচুকীয়া থানাত এফ আই আৰ দাখিল কৰা হয়। ভুক্তভোগীৰ বক্তব্য, চি আৰ পি চি ৰ ১৬৪ ধাৰাত লিপিবদ্ধ কৰা

হৈছিল। জেৰাৰ সময়ত তাই কয় যে অভিযুক্তই তেওঁৰ সৈতে কৰা বেয়া কামৰ বিষয়ে ভুক্তভোগীয়ে তেওঁক কৈছিল যদিও আৰক্ষীক এনে কথা উল্লেখ নকৰাটো সঁচা নহয়।

II/ পি ডব্লিউ-৩ দীপা দহতিয়াই, তেওঁৰ সাক্ষ্যত কৈছিল যে ভুক্তভোগীয়ে তেওঁক এই বিষয়ে জনাইছিল। জেৰাৰ সময়ত তেওঁ কয় যে এইটো সঁচা নহয় যে অভিযুক্তই কৰা কাৰ্যৰ বিষয়ে আৰক্ষীক কোৱা নাছিল। লগতে তাই এই বুলিও কয় যে এইটো সঁচা নহয় যে ভুক্তভোগীয়ে তাইক এই কাণ্ডৰ বিষয়ে একো কোৱা নাছিল।

III/ পি ডব্লিউ-৪ শ্ৰীমতী ডলী গগৈয়ে তেওঁৰ সাক্ষ্যত কৈছিল যে ভুক্তভোগীৰ মাতৃয়ে তেওঁক এই বিষয়ে জনাইছিল আৰু তেওঁ ভুক্তভোগীক এই বিষয়ে সুধিছিল আৰু ভুক্তভোগীয়ে অভিযুক্তই কৰা কাৰ্যৰ বিষয়ে কয়। জেৰাৰ সময়ত তাই কৈছিল যে এইটো সঁচা নহয় যে তাই আৰক্ষীক তেনে কথা কোৱা নাছিল।

IV/ পি ডব্লিউ-৫ শ্ৰী বিমল সিং দহতিয়াই তেওঁৰ সাক্ষ্যত কৈছিল যে ঘটনাৰ দিনা কান্দোন শুনি তেওঁ ভুক্তভোগীৰ ঘৰলৈ গৈছিল আৰু তেওঁ এই কাণ্ডৰ বিষয়ে জানিব পাৰিছিল যে অভিযুক্তই ভুক্তভোগীৰ লগত বেয়া কাম কৰিছে। তেওঁৰ জেৰা প্ৰতিৰক্ষা পক্ষই নাকচ কৰে।

V/ পি ডব্লিউ-৬ শ্ৰীপ্ৰশান্ত হাজৰিকা আৰু পি ডব্লিউ-৭ স্মৃতি অঞ্জলি হাজৰিকা যি সকল চুবুৰীয়া তেওলোকক গোচৰীয়া পক্ষই বিৰুদ্ধী বুলি ঘোষণা কৰে।

VI. গোচৰটোৰ তদন্তকাৰী বিষয়া হিচাপে থকা পি ডব্লিউ-১০ শ্ৰী পৰিতোষ ব্ৰহ্মাই তেওঁৰ সাক্ষ্যত কৈছিল যে চি আৰ পি চি ৰ ১৬১ নং ধাৰাত তেওঁ তথ্যদাতা আৰু ভুক্তভোগীৰ বক্তব্য থানাতে লিপিবদ্ধ

কৰিছিল আৰু চি আৰ পি চি ৰ ১৬৪ নং ধাৰাত ভুক্তভোগীৰ বক্তব্য লিপিবদ্ধ কৰাবৰ বাবে পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰে। তেওঁ আৰু কয় যে তেওঁৰ বদলিৰ হোৱাত আন এজন আৰক্ষী বিষয়াৰ দ্বাৰা তদন্ত কৰা হয় আৰু তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত ,আই পি চিৰ ধাৰা ৩৭৬ (চ)ৰ অধীনত চাৰ্জ-শ্বীট দাখিল কৰা হয়।

VII/ পি ডব্লিউ-১১ ডাঃ সনাত কুমাৰ দত্তই যি ভুক্তভোগীৰ চিকিৎসা পৰীক্ষা কৰিছিল, তেওঁৰ সাক্ষ্যত কৈছিল যে ২০.০৭.২০০৯ তাৰিখে তিনিচুকীয়া অসামৰিক চিকিৎসালয়ত স্বাস্থ্য বিষয়া হিাপে কাম কৰি আছিল আৰু ভুক্তভোগীৰ চিকিৎসা পৰীক্ষাৰ সময়ত তেওঁ ভুক্তভোগীৰ ব্যক্তিগত অংশত কোনো আঘাত পোৱা নাছিল। তেওঁ কৈছিল যে তাইৰ ব্যক্তিগত অংগত কোনো শুক্ৰাণু পোৱা নাছিল। তেওঁ মেডিকেল ৰিপৰ্টক প্ৰদৰ্শনী-৩ আৰু তাত তেওঁৰ স্বাক্ষৰক প্ৰদৰ্শনী-৩(১) বুলি প্ৰমাণ কৰিছিল। জেৰাৰ সময়ত প্ৰতিৰক্ষাই তেওঁৰ পৰা ইয়াৰ অনুকূল একো উলিয়াব পৰা নাছিল।

৯/ আপীলকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰী পি. জে. শইকীয়া ডাঙৰীয়াই আগবঢ়োৱা যুক্তি।

।/ আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰাটো সম্পূৰ্ণৰূপে শিশু সাক্ষীৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হয় যিজন অভিযোগ কৰা অপৰাধৰ বলি হয়। তেওঁৰ মতে শিশু সাক্ষীসকল আটাইতকৈ অবিশ্বাস্য শ্ৰেণীৰ সাক্ষী যিহেতু কোমল বয়সত তেওঁলোকে প্ৰায়ে সপোনক বাস্তৱ বুলি ভুল কৰে, আনৰ পৰা শুনা কথাবোৰ নিজৰ জ্ঞাতসাৰে ক্ষীণভাৱে আওৰাই থাকে আৰু শাস্তিৰ ভয়ৰ দ্বাৰা, আশাৰ

দ্বাৰা বহু পৰিমাণে প্ৰভাৱিত হয় পুৰস্কাৰ আৰু কুখ্যাতিৰ ইচ্ছাৰ। গতিকে শিশু সাক্ষীৰ প্ৰমাণ বিবেচনা কৰি থাকোঁতে এই তথ্যবোৰ দৃষ্টিগোচৰ হোৱা উচিত নহয়। এনে বিতৰ্কৰ সমৰ্থনত বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই ১৯৯৩ ১ জি এল আৰ চাপলি ত ৰিপৰ্ট কৰা মহম্মদ বচু মিয়াহ আৰু আলী নোয়াজ – বনাম- ত্ৰিপুৰা ৰাজ্যৰ গোচৰত এই আদালতৰ ৰায়দানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। বিদ্বান বিচাৰ আদালতে ভুক্তভোগীৰ চি আৰ পি চি ৰ ১৬১ নং ধাৰাত আৰু চি আৰ পি চি ৰ ১৬৪ নং ধাৰাত লিপিবদ্ধ কৰা বক্তব্যৰ অসামঞ্জস্য আৰু বস্তুগত অমিলক আওকাণ কৰিছে আৰু শিশু সাক্ষীৰ একমাত্ৰ প্ৰমাণৰ ভিত্তিত আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰিছিল আৰু এইদৰে আইনৰ গুৰুতৰ ভুল কৰিছিল। এনে বিতৰ্কৰ সমৰ্থনত বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শইকীয়া ডাঙৰীয়াই, ২০১৪ চনত ৫ এছচিচি ৩৮৯ত ৰিপৰ্ট কৰা ৰাধে শ্যাম – বনাম- ৰাজস্থান ৰাজ্যৰ গোচৰত সন্মানীয় উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই শইকীয়াই আৰু কয় যে অভিযোগ কৰা কাৰ্য্যটোও আই পি চি ৰ ৩৫৪ নং ধাৰাটোৰ সংজ্ঞাৰ ভিতৰত আহিব নোৱাৰে অৰ্থাৎ এগৰাকী মহিলাৰ শালীনতা ভংগ অপৰাধ। তেওঁ আৰু কয় যে ৬-৭ বছৰীয়া মহিলা শিশুৰ শালীনতাৰ অধিকাৰ নাথাকে আৰু সেয়েহে যিহেতু শিশুৰ শালীনতাৰ অধিকাৰী নহয়, গতিকে অভিযুক্তই তেওঁৰ শালীনতা ক্ষুণ্ণ কৰা বা তেওঁৰ কাৰ্য্যৰ সম্ভাৱনা থকা বুলি জানি লোৱাৰ কোনো প্ৰশ্ন নাথাকিব। গতিকে এই গোচৰত আই পি চি ৰ ৩৫৪ ধাৰাৰ কোনো গোচৰ ৰচনা কৰা হোৱা নাই আৰু অভিযুক্তক ভুলকৈ দোষী সাব্যস্ত কৰা হৈছে।

এনে বিতৰ্কৰ সমৰ্থনত শইকীয়া ডাঙৰীয়া, বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই
এআইআৰ ১৯৬৭ এছটি ৬৩ত ৰিপৰ্ট কৰা পঞ্জাৰ ৰাজ্য -বনাম-
মেজৰ সিঙৰ গোচৰত মাননীয় উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ
কৰে।

10/ অসম ৰাজ্যৰ বিদ্বান অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা শ্ৰীযুত ডি দাস ডাঙৰীয়াই
আগবঢ়োৱা যুক্তি:-

I. শিশু ভুক্তভোগীৰ বক্তব্য / সাক্ষ্যত কোনো বস্তুগত অমিল নাই আৰু অভিযুক্তই
কেনেকৈ শালীনতা ভংগ কৰিছিল। সেই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰি তাই গোটেইখিনি
সময়ত সামঞ্জস্যপূৰ্ণ হৈ আহিছে। সেইদিনাই বা তাৰ পিছদিনা মাতৃৰ আগত কণ্ঠতে
হোৱা অলপ অমিলবোৰক বস্তুগত অমিল বুলি গণ্য কৰিব নোৱাৰি।

II. ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ বক্তব্য সৎ আৰু সত্য আৰু ষ্টাৰলিং মানৰ আৰু
সেয়েহে তলৰ বিদ্বান বিচাৰ আদালতে এনে সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি আই পি
চিৰ ৩৫৪ নং ধাৰাত আপীলকাৰীক সঠিকভাৱে দোষী সাব্যস্ত কৰিছে।

III. মেজৰ সিং(উপৰোক্ত) ডাঙৰীয়াৰ গোচৰত মাননীয় উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ
সিদ্ধান্তৰ সন্দৰ্ভত বিদ্বান অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা শ্ৰীযুত ডি দাস ডাঙৰীয়াই যুক্তি
আগবঢ়ায় যে আপীলকাৰীৰ অধিবক্তাই যি ৰায়দানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে সেয়া
হৈছে সংখ্যালঘুৰ মতামত আৰু সেই গোচৰত সংখ্যাগৰিষ্ঠৰ মতামত আইপিচিৰ
ধাৰা ৩৫৪ৰ অধীনত অপৰাধ নিৰ্ধাৰণ কৰাৰ সময়ত বয়স, শাৰীৰিক অৱস্থা বা
বিষয়ভিত্তিক বিবেচনা কৰাটো অপ্ৰাসংগিক বুলি ৰায় দিছিল যি গৰাকী মহিলাৰ

বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ সংঘটিত হৈছে বা অপৰাধমূলক শক্তি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে তেওঁলোকৰ মনোভাৱ আৰু সেয়েহে, এনে বিচাৰে কোনো সহায় নকৰে।

১১) এই আদালতে পক্ষসমূহৰ বাবে বিদ্বান অধিবক্তাই আগবঢ়োৱা দাখিলসমূহৰ ওপৰত উদ্বিগ্নভাৱে বিবেচনা কৰিছে। লগতে সাক্ষীৰ জবানবন্দীকে ধৰি ৰেকৰ্ডত উপলব্ধ সামগ্ৰীসমূহো পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু ফৌজদাৰী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ ১৬১ আৰু ১৬৪ নং ধাৰাত বিদ্বান আদালতৰ সন্মুখত লিপিবদ্ধ কৰা নাৰালক ভুক্তভোগীৰ বক্তব্য আৰু লগতে তলত তেওঁৰ সাক্ষ্যসমূহো পৰীক্ষা কৰিছিল।

১২) আইন এতিয়ালৈকে ভালদৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে যে যৌন নিৰ্যাতনৰ ক্ষেত্ৰত ভুক্তভোগীৰ একমাত্ৰ সাক্ষ্য, শিশু ভুক্তভোগী হব পাৰে, যদিহে তাইৰ প্ৰমাণ বিশ্বাসযোগ্য, নিৰ্দোষ আৰু ষ্টাৰলিং মানৰ হয়।

১৩/ আইন সমানেই ভালদৰে নিষ্পত্তি কৰা হৈছে যে বস্তুগত অমিলবোৰ সেই অমিল, যিবোৰ এজন স্বাভাৱিক ব্যক্তিৰ পৰা আশা কৰা নহয় অৰ্থাৎ এইবোৰ স্বাভাৱিক নহয়। কিন্তু এইটোও ভালদৰে নিৰ্ণয় কৰা হৈছে যে সাক্ষীৰ জবানবন্দীত সদায় কিছুমান স্বাভাৱিক অমিল থাকে, যিয়েই নহওক, সাক্ষীসকল যিমানেই সৎ আৰু সত্যবাদী নহওক কিয়। সেইটোও সমানে ভালদৰে নিষ্পত্তি কৰা হৈছে যে এই অমিলবোৰ পৰ্যবেক্ষণৰ স্বাভাৱিক ভুলৰ বাবে, সময়ৰ বিলম্বৰ বাবে স্মৃতিশক্তিৰ স্বাভাৱিক ভুলৰ বাবে, মানসিক অস্থিৰতাৰ বাবে, যেনে ঘটনা ঘটাৰ সময়ত শ্বক আৰু ভয়ানকতা আদিৰ বাবে হয়। এনে আইনৰ প্ৰস্তাৱৰ বাবে এই আদালতে ১৯৮১ চনত ৰিপৰ্ট কৰা ৰাজস্থান ৰাজ্য - বনাম - স্মৃতি কল্কি আৰু অন্যান্য গোচৰত মাননীয় উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰত লাভজনকভাৱে নিৰ্ভৰ কৰিব পাৰে

১৪) এতিয়া এই আদালতে বৰ্তমানৰ গোচৰৰ প্ৰদত্ত তথ্য আৰু জবানবন্দীত বৰ্তমানৰ আপীলটো বিবেচনা কৰক।

- I. ভুক্তভোগী মহিলাগৰাকীক পি ডব্লিউ-২ হিচাপে পৰীক্ষা কৰা হৈছিল আৰু ভুক্তভোগী সাক্ষীৰ বয়স বিবেচনা কৰি তাইৰ জবানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰাৰ আগতে, বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশে উক্ত সাক্ষীৰ মানসিক ক্ষমতা পৰীক্ষা কৰিছিল, যে তাই আদালতত সাক্ষ্য দিবলৈ কৰিবলৈ সক্ষম হয় নে নহয়। সেই অনুসৰি কিছুমান বিশেষ প্ৰশ্ন সোধা হৈছিল। সেই প্ৰশ্নবোৰো জবানবন্দীবোৰত লিপিবদ্ধ হৈ আছে আৰু ছোৱালীজনীয়ে সেই প্ৰশ্নবোৰৰ সঠিক উত্তৰ দিছে যেনে- তাই বাংলা ভাষী পৰিয়ালৰ হলেও মাকৰ পৰা আৰু বন্ধু-বান্ধৱীৰ পৰা অসমীয়া কবলৈ শিকিছে। অসমীয়া ভাষাতো কথা পাতিব পাৰে বুলি তাই কয়।
- II. বন্ধু-বান্ধৱী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, মাক, দেউতাকৰ সৈতে সম্পৰ্ক আদিকে ধৰি জীৱনৰ বিভিন্ন দিশ সম্পৰ্কে ১৩টা প্ৰশ্ন কৰা হৈছিল আৰু তাই সকলো প্ৰশ্নৰ সঠিক উত্তৰ দিছিল। আনকি এটা নিৰ্দিষ্ট প্ৰশ্নও সোধা হৈছিল যে সেইদিনা আদালতৰ সন্মুখত কি কব লাগিব সেই কথা উল্লেখ কৰিবলৈ তাইৰ পিতৃ আৰু মাকে তাইক টিউচন দিছে নেকি, যিটো তাই অস্বীকাৰ কৰিছিল। বিদ্বান ন্যায়াধীশে ভুক্তভোগীক এটা পৰামৰ্শ দিছিল যে ন্যায়াধীশে গম পাইছে যে তাই মিছলীয়া, তাৰ পিছত তাই নেতিবাচক উত্তৰ দিলে আৰু আৰু কয় যে মিছা কোৱাটো বেয়া। আকৌ বিদ্বান ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে আদালতত কোনো ভুৱা বক্তব্য দিব নেকি বুলি সুধিলে, তাই পোনপটীয়াকৈ অস্বীকাৰ কৰিলে যে তাই মিছা নকয়। সমগ্ৰ প্ৰশ্নোত্তৰ বিবেচনা কৰি বিদ্বান ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে সন্তুষ্ট হৈছিল যে ভুক্তভোগীয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ সক্ষম আৰু লগতে তেওঁক সঁচা সাক্ষী

হিচাপেও ব্যৱহাৰ কৰিছিল। প্ৰশ্নোত্তৰৰ পৰা এই আদালতৰ মতেও তাই আদালতত সাক্ষ্য দিবলৈ সক্ষম আছিল আৰু সেই সময়ত তাই সেই প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দিবলৈ যথেষ্ট পৰিপক্ব আছিল।

III. এতিয়া তাইৰ জবানবন্দীলৈ আহি, ইয়াত ওপৰত আলোচনা কৰা অনুসৰি, তাই বিশেষভাৱে সাক্ষ্য দিছে কৰিছে আৰু আদালতৰ সন্মুখত সাক্ষ্য দিছে, আনকি তাই বিদ্বান ন্যায়াধীশৰ আগত নিজৰ ব্যক্তিগত অংশলৈ আঙুলিয়াই দিছিল যিটো জবানবন্দীত প্ৰতিফলিত হৈছে।

IV. তাইৰ প্ৰমাণ দৃঢ় হৈয়েই আছে আৰু প্ৰতিৰক্ষাই তাইৰ প্ৰমাণ জোকাৰিবলৈ জুখিব পৰাকৈ ব্যৰ্থ হৈছে।

V. তাইৰ বক্তব্যৰ একমাত্ৰ অমিলটো হল তাই ঘটনাৰ দিনটোত বা পিছদিনা দেউতাক ঘৰ পোৱাৰ তাৰিখত মাকক জনাইছিল যিহেতু ঘটনাৰ দিনা পিতৃ ঘৰত নাছিল। এই আদালতৰ বিবেচিত মতামতত এনে অমিল ওপৰত আলোচনা কৰা ধৰণে বস্তুগত অমিল বুলি কব নোৱাৰি, বিশেষকৈ বৰ্তমানৰ গোচৰৰ প্ৰদত্ত তথ্যত।

১৫) সত্যটোও বৈ গৈছে যে যদিও ভুক্তভোগী সাক্ষীৰ কোনো অমিল বা উন্নতি হয়, ফৌজদাৰী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ ১৬১ আৰু ১৬৪ নং ধাৰা অনুসৰিও প্ৰতিৰক্ষাই সাক্ষীগৰাকীৰ বক্তব্য ৰেকৰ্ডিং কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সেই অমিলৰ সন্মুখীন হোৱা নাই। যেতিয়ালৈকে কোনো সাক্ষীয়ে এনে অমিলৰ সন্মুখীন নহয় তেতিয়ালৈকে কব নোৱাৰি যে প্ৰতিৰক্ষাই সাক্ষীসকলৰ বক্তব্যত বস্তুগত অমিল বা উন্নতি হৈছে বুলি প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

- ১৬) শিশুটিৰ সাক্ষ্যৰ পৰা এই আদালতেও তাইৰ দক্ষতা আৰু বিশ্বাসযোগ্যতাৰ সন্দৰ্ভত কোনো সন্দেহ কৰা নাই। আনকি প্ৰতিৰক্ষাই কোনো পৰামৰ্শ দিয়া নাছিল যে তাইৰ জবানবন্দী/সাক্ষ্য তাইৰ পিতৃ-মাতৃয়ে শিকাই দিয়া মতে দিছিল। ফৌজদাৰী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ ১৬১ আৰু ১৬৪ নং ধাৰাত লিপিবদ্ধ কৰা জবানবন্দী আৰু বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত তেওঁৰ সাক্ষ্য চাই এই আদালতে নিঃসংকোচে মতামত আগবঢ়ায় যে আদালতৰ সন্মুখত তেওঁৰ সাক্ষ্য সামঞ্জস্যপূৰ্ণ আছিল আৰু ফৌজদাৰী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ ধাৰা ১৬৪ৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা তেওঁৰ বক্তব্যৰ দ্বাৰা সমৰ্থন কৰা হৈছে।
- ১৭) এই আদালতৰ মতেও সকলো পৰ্যায়তে ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্য/বক্তব্য বিশ্বাসযোগ্য / নিৰ্দোষ আৰু ষ্টাৰলিং মানৰ। ওপৰত আলোচনা কৰা অনুসৰি ইয়াত ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্য আৰু যৌন নিৰ্যাতনৰ ধৰণৰ সন্দৰ্ভত ফৌজদাৰী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ ধাৰা ১৬৪ৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা তেওঁৰ বক্তব্যৰ মাজত কোনো বস্তুগত অমিল নাই।
- ১৮) এতিয়া বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা মিষ্টাৰ পি জে শইকীয়াই নিৰ্ভৰ কৰা ৰায়দানলৈ আহিলে, **মেজৰ সিঙৰ** (উপৰোক্ত) গোচৰত অনুপাতটো হ'ল যে আই পি চিৰ ৩৫৪ নং ধাৰাত অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ বাবে বিবেচনা কৰাটো অপ্ৰাসংগিক যিসকল মহিলাৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ সংঘটিত হৈছে বা অপৰাধমূলক শক্তি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে তেওঁলোকৰ বয়স, শাৰীৰিক অৱস্থা বা বিষয়ভিত্তিক মনোভাৱ। এনে মতামত সংখ্যাগৰিষ্ঠৰ মতামত।

- ১৯) এতিয়ালৈকে এই আদালতৰ ৰায়লৈ অহা **মো. বচু মিয়া আৰু আলী নোয়াজ**ৰ গোচৰত (উপৰোক্ত), শিশু সাক্ষীৰ মানসিক অৱস্থা আৰু ইয়াৰ নিৰ্ভৰযোগ্যতাৰ সন্দৰ্ভত উক্ত ৰায়দানত কৰা পৰ্যবেক্ষণৰ সকলো গোচৰতে সাৰ্বজনীন প্ৰযোজ্য হ'ব নোৱাৰে কাৰণ **ৰাধে শ্যামৰ** ক্ষেত্ৰত (উপৰোক্ত) আদালতে স্পষ্ট কৰি দিছে যে শিশু সাক্ষীসকলে কেতিয়া আৰু কেনেকৈ কৰিব লাগে নিৰ্ভৰ কৰা হ'ব।
- ২০) পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা কথাখিনিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি **মো. বচু মিয়া আৰু আলী নোয়াজ** (উপৰোক্ত) গোচৰত দিয়া সিদ্ধান্তইও বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীৰ গোচৰত কোনো সহায় নকৰে।
- ২১) পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা সিদ্ধান্তৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এই আদালতে ১৬.০৯.২০১১ তাৰিখে চেচন গোচৰ নং ৭৮ (টি)/২০১০ত বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশ, তিনিচুকীয়াই আই.পি.চি.ৰ ধাৰা ৩৫৪ৰ অধীনত আপীলকাৰী/ অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰি ২ মাহ ৭ দিনৰ কাৰাদণ্ড আৰু ৫০০০ টকাৰ জৰিমনা আৰু জৰিমনা অনাদায়ে ১৫ দিনৰ বাবে সৰল কাৰাদণ্ড আৰু ১৫০০০ টকাৰ জৰিমনা বিহা ৰায়ত কোনো দুৰ্বলতা দেখা নাপায় আৰু সেই অনুসৰি বৰ্তমানৰ আবেদন খাৰিজ কৰা হৈছে।

বিচাৰক

তুলনা সহায়ক